

რედაქცია

გადაცემის პრინციპები... ბელის-მომწერა... დროების უსანი...

დროება

გამომდის ყოველ-ღამე ორშაბათს ბარდა

უსანი განცხადებისა

დღის მთავრით, ხსოვნა 1 კაბ... განცხადებისა... დროების უსანი...

უგებდები ნომერი „დროებისა“ ბა-
გამა პარასკევს 2-ს აპრილს.

„დროება“

ბირეულის აზრილიდამ წლის და-
მკვებდინ ღირს შვიდი მანეთი
აღმსნი: Тифლისь, редакция „Дროება“.

მარტის 21 ვერ შესდგა
უესდის შეკრებილება, რადგანაც
საქმად თავად-ახნაურნი არ მო-
ვდნენ, ამისათვის დაწინიხე
ახალი უფლის შამკაბილება გო-
გაბალ აპრილს 3-სა საღამოს
შეს საათზე ტფილისის ტანუ-
ტატთ სობრანიები. უმორჩი-
ლესად ვსთხოვ უფალთ თავად-
ახნაურთ უესდისასა, რათა ინე-
ბონ და მობრძანდნენ დანიშნულ
ღროს სობრანიები, მხოლოდ
მანამდინ წარმომიდგინონ თა-
ვიანთ უმა-მაძულზე სანუთები.
ტფილისის უესდის
მარშალი ლ. მადლოვანი.

ტელეგრაფი

კაპარპურლი, 25 მარტს. გასეთს
„ნოვოსტის“ გაუგონანა, რომ უმაღ-
ლეს მთავრობას განზრახვა აქვს
შესწავლას ტაროჭი (ბაჟი) თქვიდისა,
ბრინჯისა, სანამებლას, ხლის, კონ-
სერვების, მურაბების, ყველეულის და
სხვა-დასხვა გასტრონომიულ საგნე-
ბისა, რომელთაც დამოყენის შემოსავ-
სა...

„დროებისა“ ფელტონი, 28 მარტი

მუთათური აგბები

თვით-მმართველობა მისის წარ-
მოადგენელითურთ. — მათი მდგო-
მარეობა და გასეთი „შრომა“. —
წინე შეგნიდამ ტუდუბა. — ქართული
გონტრუტი. — საქართველო და მისი
პოეზია. — ადრეცეული საზოგა-
დობა და ატრეული კასსა. —
ხალხის დრტრინვა სქისკის მარა-
ში. — რა მიხედა? — სამართალს
ქუბუბ!

დის მომეტებს ძველან ერთს მი-
ლიონამდინ.

სელმწიფე იმპერატორმა მოაწონა
1 მარტს სახსოვრად ასაშენებელ
გაგლესიას დაჯილდოებული ზღანუბი,
მაგამ ანტ ერთი ამთგანი არ და-
სმტკაცა; ამის გამო ახალი ზრთექ-
ტები უნდა შეადგინონ რუსის გეოგ-
ნებზე.

კაპარპურლი, 26 მარტს. გიშ-
გონსტალი ბაქოს გუბერნატორად
დაინიშნა, როგორც — სტავროპოლის
გიგე-გუბერნატორად. იმპერატორის
მარაბის სელ-ქევიითი საქალბო სას-
წავლებლები სახალხო განათლების სა-
მინისტროს დაემორჩილება. სემარე-
ჩიე დასავლეთ რამბინს შეუერთდება.

კაპარპურლის გამგომის რეფორმა

ტფილისი, 27 მარტს.

შეადღესმა მთავრობამ საჭიროდ
დაინახა შეცვლა აწინდელის გამგომის
წესისა ძველასაში და, როგორც მოგეხ-
სენებათ, ახალს გამგომის შემოსა-
ლებად, ახლის წესების დასადგენად
ტფილისში დანიშნულია განსაკუთრე-
ბითი კამისია ლენ.-ლეიტ. სტარო-
სელსკის თავს-მჯდომარეობით.

ამ წლის პირველ ენკენისთვისდინ
კამისიამ უნდა შეამუშავოს, დაამზა-
დოს თავის პროექტი იმის შესახებ
თუ ძველასის სხვა-და-სხვა უწყებებში
რა-და-რა ცვლილება და რომელი
ახალი წესია შემოსალები. და თვითონ
ეს ახალი წესი და რეფორმა გამგე-
ობისა კი მომავლის წლის 1 იან-
ვრისათვის კიდევ უნდა შემოიღონ
ჩვენს ხეყანაში.

რასაკვირველია, ჯერ არაინ არ

თვინერ ამისა, ძალაქის თავს რომ-
დენჯერმე ჰქონდა მოლაპარაკება გუ-
ბერნატორთან, მაგრამ ჯერ-ჯერო-
ბით, როგორც სჩანს, ვერა გაარიგა-
რა; ამბობენ, მათი მოლაპარაკება
ხანდისხან ერთობ ცხარე იყო.

მუთათისის სავალალოდ ჩვენს თვით-
მმართველობა თავის შორისაც მტრე-
ბი ჰყავს (დ. პ.—ძე შეშხაროდა გუ-
ბერნატ. განკარგულებას, ის „დროე-
ბა“ № 47) და დანარჩენი საზოგა-
დობაც ვერ უჩენს შესაფერს ზნეო-
ბითს შემწეობას. ადგილობრივის სა-
მწერლო ორგანოს „შრომის“ ყოფა-
ქცევამ მის მე-10 №-ში კი თითქმის
საზღვარსაც გადააცილა პოლიტიკუ-
რის უტაქტობით, ისე შეუფერებლად,
უღროვო-დროს და უზრდელურად
გაილაშქრა ძალაქის თავის პიროვნე-
ბაზე: „შრომის“ მეცხრე ნომერში
დაიბეჭდა რედაქციის შენიშვნა, რომ,
ვითომც, გუბერნატორის განკარგულე-

იტის—თუ რა გვარი იქნება ეს ახალი
გამგომის წესი და რა რეფორმებს
შემოიღებენ და ამიტომ იმათზედ
ჯერ-ჯერობით არაფრის თქმა არ
შეგვიძლიან. რუსულ განთეობილამ
მხოლოდ ერთი სჩანს: განზრახვა არი-
სო, რომ ძველასაში ისეთივე ლენე-
რალ-ღებერნატორობა შემოიღონ,
ცოტაოდენის განსხვავებით, როგორც
შიგ რუსეთში არისო.

ძველასა ბევრის მხრით განსხვავდება
ნამდვილ რუსეთისაგან: ერის ხასიათი,
ენა, ჩვეულება, მიდრეკილება შიგნი-
თი რუსეთისა და ძველასის ტომებისა
თითქმის ყოველის მხრით განირჩევიან
ერთმანეთში. შოველ ერს თავის ხასი-
ათისა და ზნის მმართველობა და გამ-
გეობა ეჭირება.

შეგვივლია, კამისია და უმაღლესი
მთავრობა ამ კანონს მიატყვეს ყურა-
დლებას, არ მოინდომებს გათანასწო-
რებას იქ, სადაც ეს შესაძლებელი და
მოსახერხებელია.

ძველასა ყველზე პირველად მოე-
ლის ყველა იმ სასიკეთო რეფორმებს,
რომელიც ნეტარ-ხსენებულმა იმპე-
რატორმა ალექსანდრე მეორემ შე-
მოიღო შიგნითი რუსეთში და რომ-
ლის შემოღება ცოტა არ იყოს გა-
ცოცხლებს ჩვენს საზოგადო ცხოვ-
რებას, წინ წასწევს ჩვენს ეკონომი-
ურ და გონებით მდგომარეობას. შო-
ბის, სრული სასამართლო რეფორმის
შემოღება, სტამბის მომეტებული თა-
ვისუფლების მინიჭება, უფრო მომე-
ტებული დამოუკიდებლობა ქალაქის
გამგომისა—ყველა ეს ისე კარგათ
მოიდგამს ჩვენში ფესვებს, ისე კარ-
გათ იხარებს და ისეთსავე სარგებლო-

ბა ქალაქის შემოსავალთა დაჭერის
თაობაზე ყოფილა არა მისის საკუთარის
განზრახვით, არამედ საგუბერნიო პრი-
სუტსტვისის გარდაწყვეტილებით, და ეს
გარდაწყვეტილება მ. თავს, წევრს
მოხსენებულის პრისუსტვისისას, რჩევი-
სათვის არ უცნობებია“ და სხვ... ამ
შენიშვნაზე თვით-მმართველობის წარ-
მომადგენელმა უგო პასუხი რედაქ-
ციას და ფაქტებით დაუმტკიცა, რომ
იგი შემცდარია, რომ საგუბერნიო
პრისუსტვისის გარდაწყვეტილება თავ-
თავის დროზედ მოხსენებია რჩევას და
შეგვიძგამ. ყოფილს სხდომასზედ განსა-
ხილველადაც წარუდგენია; გამოაკვეყ-
ნა იგრეთვე, რომ გუბერნატორმა
„თვითონ აღძრა და თვითონ ასრუ-
ლებს“ ამ საქმეს, და ვინც იცის მისი
უწინდელი განწყობილება თავის
მმართველობასთან, იგი ადვილად იგუ-
ლისხმებს, რომ საგუბერნიო პრისუს-
ტვიე ამ შემთხვევაში მხოლოდ უმორ-

ბას მოუტანს ჩვენს ქვეყანასა და
ერს, როგორც რუსეთში რუსის ერს
მოუტანა.

თუ ყველა ამას ველირსებით, თუ
ამასთან ზოგიერთს ჩვენს განსაკუთ-
რებულ მდგომარეობას მიიღებენ
მხედველობაში, თუ ველირსებით სას-
წავლებლების ვამრავლებას, ერთის
მინც უმაღლესის სასწავლებლის
დაფუძნებას,—ამ ჯერობით მეტი არა
გვექნება—რა სანატრელი.

და ღღეს, მრისტეს აღგზომას ჩვენ
შეგვიძლია ესთქვათ, რომ იმ დლი-
დამ, რა ღღესაც ეს ჩვენი გაკკრით
მოხსენებული ნატურა აგვისრულდე-
ბა, იმ დლიდამ დაიწყება ჩვენი წარ-
მატება.

სამართლებლოდ დროებაზედ

ისე გამართებს გაგონება, არ გვეყოფის ამ ერთსეული.
შ. რუსთაველი.

მწერალს, რომელიც კი თავის-თავს
ამ სახელწოდების ღირსად სთვლის,
და უმეტესად ვახეთს, რომელიც ნა-
მდვილი ცენტროს სხვა-და-სხვა მწე-
რალთა აზრებისა, კარგად უნდა ესმო-
დეს, რომ თვითთვეულს ტომს ერისას,
რაც უნდა პატარა და რა რჯულისაც
უნდა იყოს, რომელსაც ოდესმე კი
ჰქონია დამოკიდებული არსებობა,
ჰქონია თავის საკუთარ საფუძველზედ
ამენებული პოლიტიკური და სოცია-
ლური მდგომარეობა, იმ ერს ყოველ-
თვის ჰქონია და აქვს კიდევ ამ თა-
ვის არსებობის გამოძახებელი ნაშთი,
რომელსაც ის პატივსა სცემს და კრძალ-
ვითა და მოწიწებით ეპყრობა. მრის
უპირველეს პატივსაღებ განძს ამ გვარ
ნაშთებში შეადგენს ერის
. . . დრომა, რომელიც არის უტყუა-

ჩილესი ყმა და მონა“ იქნებოდა. წე-
რილი თავდებოდა იმით, რომ თავი
ამბობდა: „ამ ცნობებიდამ მკითხვე-
ლი დაინახავს თუ რამდენად წესიერი
არის უღროვოდ და უსაფუძვლოდ
ფორთხვა და სინანული და ისეც სხვისი
სახელით“. რომ არ ღირდა ისე სწყენია
ეს სიტყვები „შრომის“ რედაქციას,
და, როგორც ზევითაც გითხარით,
ამხედრდა მისს ავტორზე: ბ. ლ. ასა-
თიანის წერილი „სასევა ინსინუაცი-
ებით(?) და უკადრისის სიტყვებით,
ამ უუთაგბოლო ბარათით“—შეგვი-
ძლიან აგხნათო—უთუოდ მას უნ-
დოდა(?) საზოგადოებისათვის დაე-
მტკიცებინა სრული თავისი უმეტრე-
ბა ლოლიკურს სჯაში და მართლ-წე-
რაში, „კანცელარიული ხრიკები ლი-
ტერატურულ ბაასში“ არ გამოადგე-
ბაო, „ბორღლვას და სინანულს“ იქ-
ნება ძალ. თავი იყოს შეჩვეული,
თორემ ჩვენ არაო, მას რომ უსკოლია

რი მოწამე წინაპართა ძლიერებისა და მაგალითის მაჩვენებელი საჭიროების დროზედ თანა მდროე ერისა.

მრთი ამისთანა უკვდავი ნაშთი წინაპართა ძლიერებისა საქართველოს ერსაც აქვს თავის წასრული ისტორიული ცხოვრებიდან ძლიერ-შემოსილი დროში, რომელიც დაუღალავად, შეუსუსტებლად შეურცხვენელად ასრულებდა და ასრულებს დღესაც თავის წმინდა მოვალეობას; აქვს ის დროში, რომელიც მრავალთა საუკუნოთა განმავლობაში, ოთხკუთხე მძინვარე მტერთა-მიერ შემოზღუდულს საქართველოს ერს სქერია ხელში და მათ სახელოვან მეფეებს მიუძღოდა წინ რომელიც არა-ერთგზის დაბრუნებულა დიდის და ხანგრძლივს ომებისაგან გამარჯვებული, რომელსაც მრავალ-გზის დაუმასხურებია საისტორიო სახელი, რომელიც არა-ერთ-გზის ამოვლებულა საქართველოს წარჩინებულთ შვილების წმინდა უმანკო სისხლში, სისხლში რომელიც იღვრებოდა სამშობლოს და სარწმუნოების დაცვისათვის და რომელიც ამ ოთხმოცის წლის განმავლობაში წინ მიუძღოდა ქართველებს რუსის ჯართან ერთად მტრის წინააღმდეგ.

როგორც ყოველი ერი, ისე საქართველოს ერიც შესაფერის პატივისცემით ეპყრობა ამ გვარ ნაშთს.

მაგრამ ამ გვარი ქცევა ქართველი ერისა არ მოსწონს ზოგიერთს ისეთი ჯურის კაცებს, როგორც არის ძაბკოვი და ხშირად სრულიად უსაფუძვლო და უმიზნო ცილის-წამებით აღჭურვილი გამოილაშქრებენ ხოლმე საქართველოსკენ. მრთი ამ გვარი გამოილაშქრება ხსენებულმა ძაბკოვმა ამ მოკლეს დროშიაც ინება. თავის თვლითსილის კორრესპონდენტის კალმით გვიჩვენებს ის, რომ ეგ თქვენი დროში მოდღრუას ცირკს მიჰყიდეთო, იქ მასხარებს გამოადგებაო.

თუ ერთს პირის უსაფუძვლოდ შე-

ელანდება, „ის სკოლა ჩვენ არ გავიგეო“ „ბორდღა მისთვის არის საჭირო“, თორემ ჩვენ რა გვიქნიაო? „ჩვენო — ყოყოჩობს რედაქცია — სიმართლის მეტს არაფერს ვეძებთო“.

ასე ჩემო ბატონებო. იმ დროს როდესაც ყოველი გონიერი ხმოსანი და მოქალაქე სიმხნით და ერთგულებით ზნეობითა უნდა ეწეოდეს თვით-მმართველობას და მისს წარმომადგენელსაც — სალიტერატურო ორღანო უმთავრესად ხმოსანთაგან შემდგარის რედაქციისა, ლანძღვისა და თრევის იერიშით მიდის მაზედ, ჩვენი თავი ტუტუტუების უსტაბაშიაო! ბარაქალა, ბარაქალა! ასე შეილოსა, ჰტყხეთ ციხე შიგნიდან, ტაშის დამკვრელნი ბევრნი გეყოლებათ...

წმიდის განზრახვითა და კეთილის სურვილით საქებურმა ჩვენმა „დამმატიულ წრემ“ რამდენიმე დღის წინედ დაგვასწრო დიად კარგს კონ-

ურაცხოფის მიყენება არის გმობა ადამიანობისა, რაღა უნდა ესთქეთ ისეთს გაზეთზედ, რომელიც ამ ნაირის თვლით უყურებს მთელს ერსა? მაგრამ ყველაზე უფრო გასაკვირველი კიდევ ის რის, რომ ხსენებულ გაზეთს არც ის მიუღია მხედველობაში, რომ ის დროში რუსეთის სახედრო უწყებაში შესაფერი პატივით არის მიღებული და დაჯილდოებულიც.

შოველს ადამიანს უფლება აქვს თავის საკუთარ ოთახში რა გვარი აზრიც უნდა წარმოსთქვას, მაგრამ როდესაც ის თავის სიტყვებსა და აზრს საქვეყნოდ გამოსაფენად ამზადებს და ამის საგნად აღებული ჰყავს რომელიმე ერი, მაშინ კი სულ სხვა ნაირი დაფიქრება და აწონ-გაზომა მართებს კაცსა, რომ ნამდვილი და სწორი აზრის მაგიერ მრუდე და გვარძნოლი აზრი არ გააერცლოს ხსენებულ საგანზედ. ბეჭდით გამოთქმული სიტყვები და აზრი ხორც შესხმული რამაა; მაშასადამე ყოველს გაზეთს, რომელსაც კი ესმის თავის წმინდა მოვალეობა, კარგად უნდა ახსოვდეს ზემოთქმული ჭეშმარიტება და არასოდეს ისეთს უმართლო ცილის-წამებას არ უნდა მისცეს თავის ფურცლებზედ ადგილი.

ჩვენ, რასაკვირველია, ყურადღებასაც არ მივაქცევდით ამ გვარ უზრო უბედობას კერძო პირისას, რადგან წარმომთქმელის გონიერება და ჭკუის სიძლიერე თვით მისგან წამოიღოვილ აზრებში ცხადთ გამოჩანს; მაგრამ რადგან ამისთანა აზრებსაც მუშტარი გაუჩნდა და დააფუძნა თავის ნიადაგზედ ისეთმა გაზეთმა, როგორიც არის „მოსკოვის უწყებები“, ვხლა კი უადგილოთ არ მიგვიჩნია ის, რაიცავსთქვით. **ქაის. გელაჯანი.**

დღიური

დღეს, შაბათს, და მთელი ამ კვირის განმავლობაში დიდი მზადება,

ცერტზე, რომელიც ვგონებ პირველია, როგორც სრული ქართული კონცერტი. ჰკითხულობდნენ სცენებს, ლექსებს, იყო სახორე სიმღერები (ბ. ბენაევის ხორი და იმერელი კერძო პირები) და იცეკვეს გურულებმა ჩინებული „ხონური“*) შევლა აღმასრულებელი და მომღერალი ერთი-მეორეს აჭარბებდა თანდებულის არტისტულად ასრულებით, ოღონდ ი. მ.—ძემ (სცენების მკითხველმა) ხან-და-ხან, ჩინებულს სცენებთან ერთად, სულელური სცენების კითხვაც არ მოგვაკლო.

ს. ქართველო თვით ბუნებას შეუქმნია პოეზიის ქვეყნად და იმისს შეილებს ძვალსა და რბილში გასჯლო-მათ მისი მადლიანი ძალა: თავის ყოველნაირ მოქმედების ყოველივე წრეში მას შეაქვს იგი, ლხინი და

*) ხონი მასხა ესდანდელს ოსმალს საქართველოში.

დაუბოლოებელი ფაცა-ფუცია ქალაქში, ყველანი ხვალინდელ დიდებულ დღისთვის ძრისტეს აღდგომისათვის ემზადებიან.

მაგრამ ისეთი მძიმე დრო დადგა, ისეთ ნაირად ვასჭირდა ცხოვრება, ისეთი დიდი-მარხვია ხალხის გულში, რომ ჩვეულებრივი მხიარულება, უღარდებლობა და ნათელი პირის სახე აღარაეის ეტყობა. შევლა თავ-ჩაღუნულია, ჩაფიქრებულია, ყველა ცხოვრების სიძვირებზედ სჩივის.... მაგრამ, რაც უნდა იყოს, ამ ერთ დღეს კი მაინც ყველა დაიფიქრებს თავის ჩვეულებრივ დარდს და გაჭირებას და უღარდელად ხვალინდელის დღის წარმოუდგენლად, ეცდება მხიარულად მიეგებოს ყველა ქრისტიანისათვის მანუგემებელ ძრისტეს აღდგომის დღეს...

* *

როგორღაც თითქო თვით ბუნებაც არ აპირებს წელს სადღესასწაულს სახის მიღებას; ზამთარი გასტუმრებული და აბარგებული გვეგონა, ხეხილებმა კვირტების გამოღებაც კი დაიწყა და ერთიკი ენახოთ ეს გასტუმრებული ზამთარი ისე დაგვიბრუნდა და კარზემოგვადგა! მსოფიო დღეა თითქმის დღე-და-ღამ თოვლს და გვირინა-დაც ცივა...

* *

რუსის ყურნალ-გაზეთებში ლაპარაკია ამ ფამად იმაზედ, რომ შეიცვალოს „საქალაქო წესდების“ ის მუხლი, რომლის ძალითაც ქალაქის გამგეობაში მონაწილეობის მიღების უფლება მხოლოდ იმ პირთა აქვთ, რომელთაც რაიმე უძრავი ქონება მოეძვეათ ქალაქში ანუ ვაჭრობენ. ამ წესის მაკვირ თხოულობენ, რომ საქალაქო საქმეებში მონაწილეობა ყველა იმ პირთ უნდა ჰქონდეს, ვინც კი სახლს ქირაობს, კვარტირა უჭირავს, ე. ი. შემოღებულ იქნეს კვარტირის გარდასახადიო.

ამ საგნის შესახებ აი რას ამბობს მოსკოვის გაზეთი „რუსის ტურიერი“:

ტირილი *), ბრძოლა და შრომა უსიმღეროდ, უგალობოდ და უღიღინოდ შეუძლებელია ქართველისათვის. სხვათა შორის, ეს ჩინებული თვისება შეეწია მას, რომ არ გაუტყდა გული დასაბილამე ტანჯვა-წვალებაში, თითქმის მთელი აზრისა, ბიზანტიის და რომის თავ-დასხმათაგან შეიჩინა მამული, ეროვნობა და შვილი მას.

ერი ჰურალი, გულადა, მებრძოდი შავის ბუღისა იავი მხნე, იავი მღერალო, მოყვარე თავის მიწისა!

ამიტომაც, რასაკვირველია, რომ ქართველ ხალხში ერთობ გავრცელებული იყოს საერო — სამუსიკო კონდანი და მრავალ ნაირ კილო სიმღერებისა და გალობისა. ამ მხრით ქართველი ერი წინ თუ

*) წარის, მოთქმას და მიტრეპას ჭირისუფლებების თავ-თავიანთი საკუთარი ხმა აქვთ.

„მრ ნაირ სარგებლობას მიუღწევს ამისთანა გარდასახადის შექმნის გული, გაუმჯობესდება ქალაქის მორჩევის წესები და მეორეც ქალაქში შემოსავალი მოემატება. შევლამ იცოთუ რა ცუდს მდგომარეობაში არის ეხლა ბევრი დიდი ქალაქები შემოსავლის მხრით: საქიროება, ხარჯების მატულობენ და შემოსავალი კი აბჰყოფნის. ქვარტირის გადასახადი მოიტანს ახალს მომეტებულს შემოსავალს ქალაქის ხაზინაში და ამასთან აღმორჩევის უფლებას მიანიჭებს თვით თონ კვარტირის პატრონებს.

„სასურველია მხოლოდ, რომ მალე დაბოლოვდეს ეს რეფორმა იგი არა თუ მოგვემატენ აღმორჩეველები, არამედ თვით აღმორჩეველები წესები ძირეულად შეიცვალოს: შამართლობაა, რომ მცირე ნაწილი ვაჭრებისა, შედარებით ქალაქის სხვა მცხოვრებთა, შეადგენს ორ მესამედს ლუმიას (ქალაქის რჩევის ხმოსანთ რიცხვს); რადგან ისინი იხდიან მთავრებულ გადასახადს, ამისათვის იმათ ირჩევენ 1 და 2 ხარისხის ხმოსნებათ და არჩენს ერთს მესამედს ხმოსნებისა შეადგენენ მდაბალი, ღარიბი სხვა და-სხვა ხელობის წარმომადგენელი. აქედგან წარმოსდგება, რომ მთელი გამგეობა ქალაქის საქმეებისა მდიდარ ხმოსნების ხელშია, მაშასადამე წერილმან წოდებათა ინტერესები მულა დატუქსული, მივიწყებული უნდა იყოს.

„ამის გამო საჭიროა არა თუ მართო ის, რომ ქალაქის თვით-მმართველობას მოემატონ აღმომრჩეველები, არამედ ისეთი წესებიც უნდა დაარსდეს, რომ ყველას თავისუფლად შეეძლოს თავის უფლებების, ე. ი. ხმის, კენჭის მოხმარება.

როდესაც შემოღებულ იქნება კვარტირის გადასახადი, ამომრჩეველები დაწინააღმდეგებულნი იქნებიან მათ და გადასახადის შესაფერ, მაშინ ეჭვთ არ არის მოისპობა წოდებითი ხასიათით

არა, მხარში მაინც ამოუდგება წარმატების საქერთან მდომთ უბედურესს ხალხებს.

ამ უჩინებულესის ეროვნული თვისებით, ჩვენდა სამწუხაროდ, დღემდოსაც ვერ გვისარგებლებია რიგანა და არა თუ სარგებლობა, არამედ ენაღამ ვიფიქრებთ ამ საპოეზიო მადლს წინაპართა დამამშვენებელს და მათგან ნაანდერძებს...

მაგრამ ჩვენი ახლგაზლობა აქაც წასწვდა თავის მშრომელის ხელით და დრამატიულს ხელოვნებას მისგანვე შექმნილს სცენაზედ საერო — სამუსიკო ნიჭსაც მიუზომა ადგილი. თუცა ამისთანა საქმისათვის ერთი კუნტულის მიზომეა საკმაო არ არის, თუცა ჯერ-ჯერობით „კბილის მოსაცხებ“ ლუკმად ესეც შესაწყნარებელია... მაგრამ დაუბრუნდეთ ჩვენს კანცერტს. შევლაზე უფრო ყურადღება მიიქციეს ბატ. ბენაშვილისა და იმერელ გლეხთაგან შედგენილ მო-

თითო-მხარეობისა, მოისპობა წყარო და კერძო ინტერესების მამულეობა.

ამ სული ამინდების გამო ძველკისის მთებშია გაფუჭებული გზები და მთელი შოთი-თფილისის რკინის გზა-მაც ერთხელ კიდევ გვიღალატა. ძველკისის მთებზე ძობისა და ბუდაურის სტანციებს შუა თოვლის ზეფები ჩაწოლილა და გზა შეუკრავს.

შოთი-თფილისის რკინის გზაზე კი შეიძლება და ბეჭათუბნის სტანციებს ნაღვარს ჩაურეცხია გზა და ამის გამო დღეს მეოთხე დღეა, რომ დასავლეთ საქართველოდამ არაერთარი ამდგომ არ მოგვდის. რუსეთის და სამხრეთ გარეთის ფორტაც მესამე დღეა არ მოგვსვლია.

საკვასიის სიმეურნეო საზოგადოების პროტოკოლში შემდეგ ამბებს ვხვდებით:

ლენხუბის მხარის უფროსს ბ. როდ-ზევის უთხოვნი სამეურნეო საზოგადოებისათვის გაუგზავნოს იმას ორი ან სამი ფუთი ხორბალი და აგრეთვე ჩინეთის ჯინჭრის თესლი, აქაურ ხალხს უნდა დავათესინო და იქნება გამოდგება. საზოგადოებას გარდაუწყვეტია, გამოიწეროს ნათხოვნი ხორბალი და ჩინეთის ჯინჭრის თესლი და გაუგზავნოს ბ. ლენხუბის მხარის უფროსს.

ნიკიტის (შირიძის) ბაღის დირექტორს უცნობებია სამეურნეო საზოგადოებისათვის, რომ წელს 1 აპრილს ორი თქვენი სტიპენდიანტი—ბუჯანძე და იონატაძე ათაეებს აქ სწავლასა და თუ გნებავთ, კიდევ შეგიძლიანთ ამათ ძაგიერ სხვა სტიპენდიანტები დანიშნოთ; თითონ სტიპენდიანტისათვის წელიწადში 150 მან. დანიშნულია. საზოგადოებამ ახალი სტიპენდიანტების დანიშნვა გარდაუწყვეტა.

ამავე (თებერვლის) პროტოკოლში დაბეჭდილია ვეტერინარის (პი-

რუტყვის ექიმის) ბ. ბოლოტოვის სტატია „საქონლის ჭირის შესახებ“, რომლიდანაც, სხვათა შორის, ვეცობულობთ, რომ ამ უკანასკნელს ათის წლის განმავლობაში მარტო თფილისის გუბერნიაში 46,800 თავი საქონელი დახოცილა ჭირისაგან; ასე რომ წელიწადში ერთი-მეორეზე რომ ვიანგარიშოთ ხუთი ათასი სული საქონელი იხოცება.

ბ. ბ. ბ. ბარათოვისამ შესწირა ქართულს ღრამატიულ საზოგადოებას, ყველა სამკაული, ნივთები, დეკორაცია და ტანსამოსი, რომელიც იყო შეძენილი პატივ საცემი კნენასგან „მეფის-ტყაოსნიდან“ ცოცხალი სურათების გასამართად.

ღიდ სარგებლობას მოუტანს ჩვენს თეატრს ამ გვარი საშოვარი და ამიტომ დიდის მადლობის ღირსია კ. ნ. ბ. ბ. ბარათოვისა ამ გვარის შემოწირვისთვის.

ხელო, ორშაბათს, თფილისის კლუბში იქნება გამართული ბაშეების საღამო, რომლია შინაარსსაც აფიშებით და პროგრამით გაიგებდით.

როგორც ამბობენ, ამ საღამოსთვის დიდი ხალხი ემზადება, და თითონ მოთავეებიც დიდს მზადებაში არიანო. კონცერტისა და ნისლოვან სურათების შემდეგ ღამის თორმეტ საათამდინ ბაშეები იტანციებენ, ითამაშებენ ლეკურს და ამის შემდეგ დიდები ამბობენ, რომ თავადი ღონდუკოვ-ძარასაკოვიც დაესწრება ამ საღამოზედა.

„დროების“ კორექსიონი.

ივრის ხომლიდამ, 20 მარტს. ციგ-ზომბორის ქედზედ სიგრძებზედ გაჭიმულია მრავალი საზოგადოლო საძოვრები და მის სამხრეთის მხარეზედ სანაე-სათივებლები. აქამდისინ ისინი დაყოფილები ჰქონდათ ჩვენ ხეობის

რო უკეთესი პროპაგანდისტები იქნებიან სცენის სარგებლობისათვის, ვიდრე „იმედისთანა“ ყურნალი არის გონიერი აზრების ხალხში მატარებისათვის...

სულია ტაროსისა და აფიშების დროზედ დაუბეჭდვლობის გამო, კონცერტს ცოტა საზოგადოება დაესწრო, და თუმცა აღტაცებული დარჩა აღმასრულებელთაგან, მიგრამ ამბობენ კი, ამათი გასსა ატაცებული იქნაო მეტის-მეტის ცალიერობისაგან... პუბლიკის თხოვნით კონცერტი განიმეორეს 21 მარტს, კვირ.ს... ღმერთმა ხელი მოუშარათოს.

ხალხის ძრიელი დრტინვის ხმა გვესმის სენაძის მაზრიდან. რამდენიმე სოფელი სიცოცხლე-გამწარებულია და ამოდ ეძებს დღემდის სამს რამეს ა) სამართალს, ბ) სამართალს და გ) სამართალს!

—რა ამბავია, სიცოცხლე რამ გაუმწართა? მეტყვის უთოდ მკითხველი. იმან, ჩემო ბატონო, რომ ძაღად ვალი ააღებინეს და ძაღად

სოფლებს და ხმარობდენ ისე, როგორც სხვა ბარის მინდვრებს.

რადგანაც მთა ახლო გვევლებოდა, ჩვენი ხალხი ძველათვე მიჰყოლია საქონლის ყოლას, ასე რომ დღეს ისინი და მათი მფობელი მზიყელეები არიან სხვაზედ მომეტებული საქონლის მეყოლენი საქართველოში.

საზოგადოლო საძოვრების აუცილებელ საქიროებაზედ მეტი იქნება ლაპარაკი ყოველ ქართველთან, რომელიც კი თვალზე დახუჭული არ დადის. ჩვენი ცხვარისა და ძროხისათვის მთა-ბარობა არსებითი მოთხოვნილებაა. მინ არ იცის, რომ თუში და შშაველი თავის საყვარელ მწყემსობას უნდა გამოემშვიდობოს, თუ შირაქი და ორიალეთი წაართვის? ბარში ცხვარი ზაფხულში დისიცხება და გასწყდება, ძროხასაც იგივე დღე დაადგება და აღარც იმაკებს ყოველ წლივ, როგორც ეხლა, აღარც ისე გასუქდება და ან სად არის იმოდენა მინდვრები, რომ საქონელმა ზამთარ-ზაფხულ შიგ იტრილოს და ბალახი საკმარი ჰქონდეს? ცხვარსა და ძროხას ჩვენ შენახულის საქმით არ ვინახავთ ზამთარში, როგორც სხვა მხარეებში იციან: ისინი უჭველად უნდა გამოიკვებნენ მთელი ზამთარი იმ ბალახით, რომელიც ზაფხულში საქონლის მთაში ყოფნის დროს გაიზარდა მინდორში.

ჩვენს სოფელ ბიორაგი-წმინდაში ორასი კომლია და ამ სოფლიდან მთაში 1500-მდინ ძროხა. ნუ თუ წარმოსადგენია, მათი გამოკვება მთის შეუწყენელად? ამისათვის გულს მიანხლებს ზოგიერთა პირების შეხედულობა, რომლებს ხელშიაც არის ჩვენი მთების საქმე. მაგრამ დღეს მათი იჯარით გაცემა კი იმ პირობებშია დაყენებული, რომ უპირობს ჩვენი საქონლის დღის მოკლებას.

ჩვეულებრივ მთები იძლევა ტარგით და ვინც მომეტებულს დაყრის,

მაგაღე დღეს თავიანთ სურვილის წინააღმდეგ მსესხებულთა დღეს ერთი ოთხად ძაღით ახდევინებს ვანასესხებს.

მე ახირებულეობა ვანა, ჩემო მკითხველო, ამისთანა სიტყვები, როგორც მაგ. „ძალად ვადის აღება“, „ძალად მონდა“ და „სურვილის წინააღმდეგ მსესხებელი“? მაგრამ ჩვენში და ვანასკუთრებით ჩვენი ქვეყნის იმ კუნტულში, სადაც საგამგეო უმაღლესს თაროზე დამჯდარა დოქტორი პარავგრაჰისა და დამსახურებული პროფესორი ბაღეო—სიმინდ—ლოლიისა, იქ არაფერი უნდა გაუკვირდეს კაცს... ახლაც ასეა. საქმე ის გახლავთ, რომ 1880 წელს მოხსენებულმა მეცნიერმა შეთხზა შიმშილი რამდენიმე სოფელში, გაძვრა-გამოძვრა მესაფერის დისერტაციებით წინაშე „ვისდამცა ჯერ იყო“ და დაამტკიცა, რომ მოსავლით სავსე ადგილებში შიმშილი ჰსუფევდა. მართის სიტყვით, საქმე ისე მოაკვარაქინა, რომ მიიღო სასურველი დალომი ვითომ ხალხის (იგულისხმე თავის ჯიბის) შიმშილის დაკმაყოფილებასათვის, ძალად ასესხებინა

იმას ჰრჩება სამის წლის მფობელი შით ის ადგილი. შირაქის მფობელი რებელს, სოფლის ხალხს აქ არაერთარი არ ეძლევა. ამისთანა შემთხვევაში რა ჰსაზღვრამს საიჯარო ფულის მაქსიმუმს? ხალხი ბარში საქონელს ვერ დაარჩენს, ყელებს ვერ დასტრის და ვერ გადაყრის და ამისათვის რასაცა სთხოვს საბალახეს მოიჯარადრე, უნდა მისცეს საქონლის პატრონმა. აქ დროებით შეაყენებს მხოლოდ სხვა ადგილების საბალახე, მაგრამ ამას რა ძალა აქვს? როდესაც ერთი ასწევს ფასს, მეორეც ცდილობს ის შაური არ დაკარგოს და უშატებს ფასს. ცხაღია, ასე იმატებს და იმატებს ფასი და ვერაფერი ვერ შეაყენებს, ვიდრემდის საქონელი გვეყავს და ის ბალახსა სძოვს, მხოლოდ როდესაც საქონლის ყოლა საზარალო განდგება ამ პირობების წყალობით და მწყემსი დანახავს, რომ ის ჩომბახს ტყუილად დაათრევს, მაშინ თვალი დაუდგება შინ პატრონს და გარედ მტერს, მაშინ ჩვენ ღირსეულ შუამავლებსაც კოვნი გაუნაცრიანდებთ!...

პირველად რო ტყის მცველობა შემოიღეს, მაშინ ჩვენებური საძოვრები ლესნიჩის ხელში იყო; ავიყვანდით თავის დროზედ მთაზედ საქონელს და შეუვაჭრებლივ სულზედ ორ შაურს ვაძლევედით. მაგრამ შემდეგ იჯარით გაცემა შემოიღეს და ფულიანმა ხალხმა დააყარა ერთმანეთზედ მომეტებული ფული. საბალახემ მეტათ ჩქარა აიწია, ასე რომ ამ ექვს წელიწადში ორი შაურიდგან ავიდა თითო სულ ძროხაზედ ათ შაურამდის.

იგივე მონდა არამც თუ მარტო ჩვენ მხარეს, ყველგან. ამ ზამთარში საიჯარადრო ადგილები გაიცა მესამეთ და საძოვარ მთებზედ გამოჩნდენ ისევე ისეთი მხურვალე მოცილენი, როგორც პირველ და მეორე შემთხვევაში; როგორც ლენქს მიანგონ ყვავებმა, მოსიენენ ქალაქელი ვაჭრები. ხალხი ჰხედავდა, რომ საქმე უფუჭდე-

სოფლებებს თითო კომლზე რამდენიმე ბათინი სიმინდი (დამპალი) და ორი წლის შემდეგ, ე. ი. წრეულის, როდესაც ჭირნახული ხალხს დასტურ უჭირს—ერთი ოთხად ძაღით ახდევინებს სურვილის-წინააღმდეგ მსესხებელთა. და ვისაც ფული არ ურჩება ხელში, იმათ უყიდიან სახლის ავეჯეულობას და უკანასკნელს ტანთ-საცმელსაც კი! ხალხი ჩივის, ხალხი დრტინავს, იგი ეძებს სამართალს, მაგრამ ვერ უპოვნია და ღამის სული ამოხდეს. სასურველია ამ საქმეს ჩვენი მხრის უმაღლესმა მთავრობამ ყურადღება მიაქციოს, რეინათგან თერეგ მისსა ამ შემთხვევაში არა არს სამართალი.

აქ თქმულას სრულის პასუხის-გებას ავტორი ჰქირაულობს, და ღმერთსა სთხოვს მართლაც დასტირდეს პასუხის გება: მოასხაწეზედ ვინ მჯობსო, ცუდიდა უკუ-თქმასია და გარდაუწყვეტელი მისიდა ბურთი და მოკლასია.

ბოლა, რომ საბალახე მესამეთ იჯარით
 გაცემული 70—80 კ. ავიღოდა, ამი-
 სათვის ყველაფერ შეეცადნენ თითონვე
 დაეჭირნათ საძოვრები და არ შემოეშვათ
 შეუამავლათ მაწანწალები, რომლებიც
 ერთი-ორათ მეტს იღებენ. ამისათვის
 სოფელმა საგარეჯომ და ბიორგი-
 წმიდამ დააყარეს კიდევ რამდენიმე მა-
 ნეთი და სთხოვეს გუბერნატორს
 უტორგოთ დარჩენილიყო მათზედ
 „სივის“ მთა, მაგრამ უარი უთხრეს,
 დანიშნა ტორგი სოფელ ბიორგი-
 წმიდაში, მოვიდნენ პატროსანი მოქა-
 ლაქენი და უნდოდათ ტორგში შე-
 სულიყვნენ. ბლებები ამას, რასაკვირ-
 ველია, უსიამოვნოთ უყურებდნენ,
 ტორგი კი ვერ მოხდა სრულგობით
 უბრალო მიზეზის გამო, მაგრამ მოხ-
 და უბრალო სცენა, რომელიც ცხა-
 დათ ამტკიცებს, რომ ხალხს ესმის
 თავისი უფლება დღეს მისგან წარამე-
 ული: როდესაც ხალხი ლაპარაკობდა
 იმაზედ, თუ რათ მოდიან აქ სომხე-
 ბიო, მაშინ იმათმა მღვდელმა ჰკითხა
 ხალხს:

— მსტქვით ერას ვისმე თქვენ-
 განს უყიდიან ჩოხასა, რომელშია
 თითონვე საჭიროებს, უსენილისო არ
 იქნება ის კაცი, რომელიც შეეცი-
 ლება მას და ნებას არ მისცემს თი-
 თონვე დაიხსნასო?

— შესენილისო კი არა, მეტი იქ-
 ნებაო! მიუგო ხალხმა.

აქ მდგომიარე მოქალაქე ზურა-
 ბოვა ამისთანა იგავის შემდეგ მიიღო
 თავისი თავი გაუპატიურებელათ და
 იჩივლა გაზეთით საზოგადოებასთან
 მათზედ. სამართალი მიეცით, მკით-
 ხველო.

ტორგი არ მოხდა; საზოგადოებამ
 ისარგებლა ამითა, არ დანიანეს ხარ-
 ჯი და გაგზავნეს კიდევ თხოვნა გუ-
 ბერნატორთან, — აგები მთა დაჩქი-
 ნოდათ, უხსნიდნენ თავიანთ მღვო-
 მარეობას, მაგრამ პასუხი ის გამოვი-
 და, რომ თქვენ ბევრი სარჩო გაქეთო
 და ამისათვის ზურაბოვსაც წელიწად-
 ში უნდა ორმოციოდე თუმანი აძ-
 ლიოთო, იმასაც ცხოვრება უნდაო...
 სოფელს კი მოგებათ დაჰჩრა ისა,
 რომ გარდა სხვა-და-სხვა ხარჯისა და
 ყაყანისა, ათი თუმანიც დაკარგეს,
 ზალოგათ გაგზავნილი, რომელიც იმათ
 ელჩს ჯიბვირებმა წაართვეს ქალაქ-
 ში.

ბ. გარეჯელი

ბანსხალეზანი

დაიბეჭდა და ისყიდება ბრ. ჩარ-
 კვიანის ქართული წიგნის მაღაზია-
 ში
მამულის
 საერთო მფლობელობაზე
 თხზულება
 ანტონ შურცელაძისა
 გამოცემული
 ზაქარ ზიკინაძისაგან.
 შასი თითო წიგნისა ერთი აბაზი

**დასუიღვა აღდგომამდის
 ინგლისურ მაღაზიაში.**

ჭულები 1 მან., ჭრუჭიკები 2 მ. 50-
 დამ, შარვლები 4 მან. პიჯაკები 8 მან.,
 მთელი კოსტიუმი 13—19 მან-მდი;
 ღრფი, მუდი, ტრიკო, ჩოთქები და
 ალბომები ნახევარ ფასად; სიზადალა
 1 ხარისხისა — 70 კ. და უიდაჟა—1მ.
 20 კ. გირვ. ტანისამოსის ჩოთქები 30
 კაზ. კრესლეები—ტასტები 10, 14 და
 18 მან.—კოლმანის კრასნაფი 17 კაზ.
 გირვ., ლუპიოშკები 2 კ., თეთრულის
 გამოსარქვისი შარაშოკი — 5 კაზ. პაკეთი.
 ამ დღეებში მივიღებთ უკვლს—ჩესტრ
 60 კ. გირვანჭა. ახალ-ახალი-
 წმინდა და გერცხლის სანთლები—35

და 42 კ. ინგლის. გირვ., ინგლის. და
 ფრანგურ. რკინის ტასტები 10% იაფად
 ვინემ სსვკან, ე. ი. საბავშვო 4 მან.
 და სადილო 14 მანეთიდას. (15—14)

იურიდიული კაბინეტი

იურიდიული ბიბლიოტეკით
 დაარსდა ბოლოვინის პროსპექტზეს
 არხიტექტორის ბელოვის სახლში
 ძელობერის პირ-და-პირ.
 მთხოვენელს მიიღებენ დილის 9
 საათიდან ნაშუადღევს 3 საათამდის
 და 7-დამ საღამოს 10 საათამდის.
 ამ კაბინეტის პირობა და ტაქსა
 გამოცხადებულია და ცალკე დარიგ-
 დება. (30—7)

ორშაბათს, 29 მარტს

თ ბ ი ლ ი ს კ ლ უ ბ ი ს ა გ ა ნ
 იქნება გამართული

ბავშვების სკოლა

ნისდგომანი სურათებით, ბავშვების კონცერტი, ტანცაობით, ლეკუკრათ და
 სასწაღარა. ღამის 12 საათამდინ ბავშვებისთვის, შემდეგ დიდებისთვის. და-
 წერილებითი ცნობები აფიშებით და პროგრამით.

ბილეთები წინათვე ისყიდება კნ. ბ. ბანათოვისას, კნ. მ. დ. ჭავჭავა-
 ძისას, შავგდროვის სააგენტოში ბუღვანრუდ და კლუბის შვეიცართან.

ამის მზგავსი საღამო იყო გამართული პეტერბურღის პედაგოგიური
 ძრებელის საზოგადოებისაგან, როგორც ერთი პედაგოგიური, ბავშვების წა-
 მაქვებელი საშუალება.
 დაიწყება 8 საათსკად.

ოთხშაბათს 31 მარტს

თფილისის კრუშოკში გამართული იმგება

ბ ა ლ ი

«საქართველოში წერაკითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების»
 ს ა ს ა რ გ ე ბ ლ ო დ
 ბილეთი ღირს 2 მანეთი.

წინ-და-წინვე ბილეთის ყიდვა შეიძლება შავერღოვის სააგენტოში, ხოლო
 ბალის დღეს თვით ძრუტოკში.

ქალები ვაღდებულნი არ არიან გულ-ამოჭრღლის კაბებით მოვიდნენ.

თფილისის თავად-აზნაურთა საღვილ-მამულო ბანკის ზედამხედვ-
 ლი კომიტეტი, წესდების § 82 მუხლის ძალით, მოიწვევს ამ ბანკის წევრთა
 ჩვეულებრივ საზოგადო კრებისთვის რომელიც იქნება აპრილის 29-ს ამა
 1882 წელსა დილის 10 სათზე ბანკის სადგომში, სოლოლაკის ქუჩასკად,
 თ. ინაკვი გრუზინსკის სახლში.

ბანსახილველი საგნები:

- 1). განხილვა გავღილ 1881 წლის ბანკის შემოსავალ-გასავლისა.
- 2). განსაზღვრა-თუ საზოგადო საჭიროებისთვის დანიშნული ფული ბან-
 კის შემოსავლიდან, რად რა საგნებსკე უნდა იქმნეს მოხმარებელი.
- 3). განხილვა და დამტკიცება 1882 წელს ბანკის გამგეობისთვის
 ხარჯთ-აღრიცხვისა.
- 4). მოხსენება ბანკის გამგეობის იმის შესახებ—თუ რა შემწეობა შეუ-
 ძლიან ბანკს აღმოუჩინოს გლეხებსა ადგილ-მამულის საკუთრებად შექმნაში.
- 5). აღმოჩნება ბანკის გამგეობის თავსმჯდომარისა ახლანდელის თავს-
 მჯდომარის თ. ჭავჭავაძის მაგეარად. რომელიც რიგით უნდა გამოვიდეს
 გამგეობიდან.
- 6). აღმოჩნება ზედამხედველ კომიტეტისა და დამფასებელ კომისიის
 წევრთა და ამ უკანასკნელთ ვანდიტატებისა. (9—3)

ახლად ჩამოსული

ბეზია-ქალი

აქეს იმპერატორის მოსკოვის უნივერსიტეტის დიპლომი, რომელიც ათი
 წელიწადი მუშაობდა ქ. სარატოვში და რომელსაც აქეს ამ ქალაქის საექი-
 მო გამგეობისაგან რამოდენიმე მოწმობები თავის ხელობისა, — მიიღებს
 ავად-მყოფ და ორსულ ქალებს თავის საღვომზე, სადაც აქეს ამათთვის დამ-
 ზადებული ოთახები.

ადრესი: ელისავეტინის ქუჩა, სახლი 60.
 ბეზია-ქალი დობროღმევა—კაშინსკისა.
 (24—2)

ინგლისის მაღაზიაში

არწუნეს ქვეყნის
 (Maison de confiance)

შეადრეთ ჩვენი ჩაი ჩაის შვეიცარ
 — — 1 მ. 10 კაპ.— 1 მ. 40
 — — 1 „ 20 „ — 1 „ 60
 — — 1 „ 40 „ — 1 „ 90
 — — 1 „ 60 „ — 2 „ 20
 — — 1 „ 80 „ — 2 „ 50
 სუფოხო 2 მანეთ. — 3 მანეთ.
 ჩაის წინა—უქდადღოა, სსვკან
 ქაღალდით. (100—94)

ქალაქის გამგეობისაგან

თფილისის ქალაქის გამგე-
 ობა ამით აცხადებს საყოფიერ-
 თაოდ, რომ, ფინანსთ მინ-
 სტრისაგან 20 აპრილს 1882
 წ. დამტკიცებულის წესდების
 § 11 მუხლის ძალით შესახებ
 საქალაქო საზოგადო ბანკის
 750,000 ობლიგაციების გა-
 მოცემისა, თფილისის ქალაქის
 რჩევის საღამო 1 აპრილს
 1882 წელს დილით 12 სა-
 ათზე, ქალაქის გამგეობის თა-
 ნადანწრებით, იქნება საზოგადო-
 ტირაჟი 15,300 მანეთის ობ-
 ლიგაციების გამოსყიდვისა (ბი-
 ვაშენი) (3—1)

ბრიტუროვის წიგნის მაღაზიაში
 ლის პირ-და-პირ) და ბ-ნი იონან-
 სიანთან (ოკრუტინის სუღის ქვემო-
 ისყიდება წერაკითხვის საზოგადოებ-
 გამოცემა:

წითელი ფარანი, ფასი 15 კ.
 ხატურა — — — 10 კ.

ბამცინა

ავკებაზ ხორაგულებათა, რომელნი
 იყიდებან თფილისის ბანკებში, და
 ნებში და დაცარებთ 1 მარტიდან
 1 აპრილამდის.
 ბამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილი
 პირველის ხარისხის — 1 გირ. 5
 მეორის „ — 1 გირ. 3
 მესამის „ — 1 გირ. —
 იმავე ფქვილ. თორნეში ბამომცხვარი
 პირველის ხარისხის — 1 გირ. 6
 მეორის „ — 1 გირ. 4
 ჭვარის-მამის პური:
 პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 7
 მეორის „ — 1 გირ. 5
 მესამის „ — 1 გირ. 4
 ძროხის ხორცი:
 პირველის ხარისხის — 1 გირ. 11
 მეორის „ — 1 გირ. 9
 სუკი — — — 1 გირ. 16
 ცხვრის ხორცი — 1 გირ. 13
 ლორის ხორცი:
 პირველი ხარისხის — 1 გირ. —
 მეორის „ — 1 გირ. —